

længe disses nuværende statsretlige status og regeringsforhold opretholdes, ikke vil blive tale om lån fra den afrikanske udviklingsbank.

4. Pr. 30. juni 1970 har Verdensbanken ydet akkumulerede lån til Sydafrika på 241,8 mill \$ og til Portugal på 57,5 mill. \$. Hvorvidt og i hvilket omfang og til hvilke formål de til Portugal ydede lån er blevet anvendt til finansiering af projekter i besiddelserne i Afrika, kan ikke umiddelbart oplyses.

Endvidere meddelte udvalget mig, at man fra hr. Sigsgaard havde modtaget en skrivelse af 4. november 1970, som jeg forstår vil blive optrykt i betænkningen. Udvalget bad mig om at kommentere de i skrivelserne anførte spørgsmål.

Spørgsmål 1:

En specificeret oversigt over den samlede støtte og dens fordeling i medfør af Lov om Danmarks Erhvervsfond og Lov om teknisk samarbejde med udviklingslandene til de portugisiske kolonier og Sydafrika gennem de sidste 10 år udbedes.

Ad 1.

Se vedlagte oversigt samt pkt. 2 i udenrigsministeriets udtalelse.

Spørgsmål 2:

Hvor megen støtte er der 1960-70 ydet gennem regionale udviklingsbanker og Verdensbanken til disse lande og til Portugal (til hel eller delvis anvendelse i kolonierne), hvordan er den fordelt, og til hvilke projekter er der ydet?

Ad 2.

Se udenrigsministeriets udtalelse pkt. 3 og 4.

Spørgsmål 3:

Hvilke firmaer har i den nævnte periode

fået støtte — til hvilke formål og af hvilken størrelse?

Ad 3.

Det har til stadighed været et princip ved administrationen af eksportkreditordningen, at eksportørerne, der benytter sig af ordningen, kan stole på, at såvel deres ansøgning som bilag dertil samt rådets svar ikke kommer til offentlighedens kundskab. Dette princip grunder sig på, at den enkelte eksportør næsten altid har en afgørende interesse i, at oplysninger om hans forretninger og hans virksomheds økonomiske stilling ikke videregives til eventuelle konkurrenter.

Overbevisningen hos eksportørerne om fortrolig behandling af det materiale, der forelægges for eksportkreditrådet, har medført, at eksportørerne har vist sig villige til at give oplysninger til rådet, selv når disses hemmeligholdelse har været af den største betydning for virksomhedens forhold. Det vil være meget uheldigt for ordningens fremtidige administration, om dette princip brydes derved, at der i folketinget finder en debat sted, der involverer garantier givet til navngivne eksportører.

Under samrådet blev jeg opfordret til at søge oplyst hos nogle os nærliggende lande, hvorledes disse i garantimæssig henseende behandlede eksport til Angola og Sydafrika. Holland, Norge og Vesttyskland har meddelt, at der udstedes garantier på de ovennævnte lande. Fra svensk side er udtalt, at man af principielle grunde ikke kan give oplysning om det svenske eksportkreditinstituts behandling af garantiansøgninger på konkrete lande, hvilket harmonerer med instituttets årsberetning, i hvilken der kun anføres beløb for ydede garantier fordelt på kontinenter bortset fra garantier, der gives på særlige u-landsvilkår, idet sådanne specificeres på de enkelte køberlande.

Knud Thomsen.